

Ltk Beets A.

Briff, W.G.

25 (W42-W96).

(Nr 2 met 2
frankierzegels à 5 cent

Waardste vriend!

Ik gevoel mij vereerd door uwe attentie, daar Ge mij uwe Karakter- en Levensschets van v. d. Palm ten geschenke geeft. Maar zoo ik U zeggen moet, wat ik bij de Eking gevoelde... Het verschaftte mij het hoogste genot, den grooten man dus geteekend te zien, en mij daarbij in de uitstekende gaven van eenen vriend - want zoo mag ik U noemen - te verheugen. Het is u bekend, dat ook ik door die goedwilligheid van uwen onvergetelijken grootvader in de gelegenheid was, hem vaak en van nabij te zien; ik zeg u thans niet voor het eerst, dat ik het gevoel, hetwelk ik voor hem koesterde en nog koester, niet anders dan Liefde noemen kan: en toch moet ik bekennen, dat Gij mij van der Palm eerst in Zijne grootheid en binninmelijchheid hebt leeren kennen, want Gij steltet mij een beeld van hem voor, waarin alles eênheid en overeenstemming is. Mij had de studie en het vermogen ontbroken, om alles, den man betreffende, dote zien, te overzien en in te zien, als Gij dit deedt.... Uw boek is mij een kostbaar kleinood, eene rijke bron, waarmit ik gedwrig eerbied en

liefde voor van der Palm en liefde van wijsheid voor
mij zelve, maar, niet minder, achting en genegen-
heid voor uw talent en hart zal putten. Gij kunt
berekenen, welke plaatsen mij u met belangstelling
doen volgen, welke mij u doen bewonderen, welke, ein-
delijk, mij roeren en vertederen. Geen woord dus meer
dan tot betuiging van mijn hartelijksten Dank, dat
ge mij, door mij uw werk te vereeren, het recht geeft,
mij bij de herhaalde beting meer bij Londen aan u en
aan van der Palm, als wiens leerling zij mij erken-
det, verbonden te gevoelen.

Groet uwe lieve vrouw ook van mij; verzeker
haar van mijn belangstellend aandenken. Ook wij ver-
hengen ons in het voortspoedig opgroeijen van een bemin-
nelijk kind, en kunnen dus nu geluk in dit opzigt naar
waarde schatten. Ontvang ten slotte den wenk: geniet
alwat vereischt is om u Legevuik en roenrijk werk-
zaam te doen blijven in uwen naasten en in uitgebe-
deren kring, en — het eenige genegenheid voor

Uwen dienstav. Dienaar en vriend

A. G. Brill.

Lutjken, 27 Febr. 1862.

FRANCO
13
1848

Don Welveru. Leergel. Heere N. Beets,
Theol. Dr. en Predikant
te
Heernstede bij Haarlem.

Francs.

2.

Mijn waarde vriend!

De ramp, die u na zoovele slagen, thans weder getroffen heeft dwingt allen die u achten en liefhebben, tot de dringendste deelneming, en ik, die nog veran zover een paar aangenamere dagen met uwen lieven verleedene zoou heb doorgebracht, kan niet nalaten, u mijne deelneming uitdrukkelijk te betuigen.

Waarde vriend, zij wode zwaar beproefd, zwaardan de dan de meesten, zwaarders zelfs dan velen in staat zonden zijn met waardigheid te dragen. Maar zij straalt in ons oog met de dubbele kroon der dichtkunst en der ewangeliëdiening gekroond, en zoo datgeen waardheid is, wat beide geloven en deelen, zult zij kracht vinden om men zoo gewillig af te staan, en alzo de eektheid van het geloof, waarvan zij een oorkel zijt, door de praktijk te staven. Het is waar, de tol der tranen moet betaald; het hart moet gevoeld hebben, dat zich de band der kindelijckheid niet zonder de grievendste pijn laat verscheuren; maar die hart is slechts de getuige over eijge kindelijckheid: uw geloof aan God en aan de enige werkelijkheid der overduinnelijke wereld leest u, al wat wij hier hebben of hoopen, voor ons en voor ons geslacht, als een schijn en schaduw te beschouwen tegen over het overviesbare wesen der dingen. Niet dat wat wij hier aanschouwen en besitten, overvieschillig en waardloos

Zijn zoon; maar, eenmaal het offer van ons eigen ik ten volle gebruikt hebbende, laten wij ons gaarne welgevallen wat God over ons beschikt, genoldigd door ons Geden medewerkend tot den noodwendigen raad Gods. Hoe groot, hoe zalig moet de troost zijn, die zulk een smart, algeheel uit te staan, vergoedt! Hoe groot offer, hoe grooter weddegift van God! Hoe ondiep diep moet dan het geloof niet zijn, dat zijn steun verheft in uw hart, wanneer het door de overgave van uw en eerstgeborenen zoon in u gewerkt wordt! En het voortvolle loon van dat geloof zal u voorzeker ten deel vallen. Dit weten wij, want oec hemelische geneesmeesters heeft te rechter balsam, naarmate de wondt wreder was; en het is genoeg geword te zijn om op zijn geneezing te kunnen rekenen.

Wij denken bij den slag, die u getroffen heeft ook aan alle uw betrekkingen, die met liefde en welgevallen op uw ondsten zoon staauden. God zij hem allen nabij!

Versetend, dat een liefdevol Geden hart ook de geringste beniging niet schmaadt, durf ik veronderstellen, dat de deelneming uw vrienden u zoet is geweest. Hoog ook mijne deelneming u niet ongevallig zijn! Maar ik mij neem met de grootste hoopzucht,

Uw toegewezen vriend,

Zwytgen, 14 October 1872.

A. J. Brill.

Den Welverwachten Leezpleederen Heer,

Dr. N. Beets,

te

Utrecht.

101
1863

3

Utrecht, 17 Jan. 1863.

Waarde vriend!

Ik had gedacht u dadelijk te kunnen dank zeggen voor de toezending van de beide deelen van uw Verstoorde Geschieden; doch daar ik niet zoo goedig daartoe in de gelegenheid gekomen ben, wil ik u schriftelijk mijne erkentelijkheid betuigen. Het veel prijs ik stel op een geschenk van u, die ik zoo zeer waardeer en lief heb, behoeft ik niet te zeggen, - en dit geschenk is mij om den inhoud diebaar. Het eerste deel brengt mij menige lieve herinnering van vroeger dagen aan, en in uwe vergetenheid wordt het gelezen. Van later tijd vind ik menig voort-
gangsel terug, dat ik een ware schat acht g'ald de kleinheid van den ou-

vang. Le thaus vereenigd te bezitten
is mij niet alleen een genot, maar
het is mij in zover van nut, als
ik gedichten van u meer dan eens
nodig heb om mij als proeven te
geelden.

Daarzulke toe kwamen zij ons in
de kerk in een familiëgedijn, zoo
gaf het genot in mijn huis en
algemeene vrede.

Groet me leve vrom, en geloof
mij

F. W. J. Baill.

4

Utrecht, 10 Mei,
1861.

Waarde Vriend! Ik had ge-
loofd te jiteren te Amstredam
te ontmoeten en in dan dacht te
zeggen wat de toezending van
u woord over de ypraak la
critique enz. Nu wil ik u schij-
telijk te Kamergeren, dat ik
het met nitnemend genvegen
gelesen heb. Aan uwt talent
gyn ik van gonsker harte zulx
een ~~trouten~~ aan de doot te ge-
waakte personen en richting
de gelesen neberlaag. Zij mogen

wel wat letteren: want elc
zelfbezagen van de een, en de
insentie van den ander is
waarlijk een slaan van onze
hedendaagse letterkunde.
Vroeg gezien, dat Burken
kunt het verkomen aan-
neemt, als ware de auteur van
een stukje arbeid?

Ik blijf met alle eijde
en achtung

F. W. G. Brill.

J. W. Beets.

Waarde vriend!

Wij zeg u hartelijk dank voor uw
 Teestcantate, en wensch u geluk
 met de hulde, u in den Haag ten
 deel gevallen. Ik hoop dese als een
 bewijs te mogen erkennen, dat men
 naar uw verdiensten en die van
 uw gedicht weet te waardeeren.
 Zulks doe ik ten volle. Na den
 diegen greep, waar zij de kunst als
 machtig ^{wordt} aan den doorden steen uit
 de digte van het licht te brengen,
 en in gestalten te doen prijken, houdt
 zich de bedwongen seetdrift geduren-
 de het geheele gedicht staande:
 het gleeit van patristisme en tevens
 ontvalt u geen wils, dat een der
 partijen, die nog altijd voortbestaan,
 zou kunnen kwetsen. Dat heeft
 hetzij niet bestaan: zijn vers is

eene acte van beschuldiging tegen die
riekting der oude Republiek, aan welke
haar groot karakter en eigenaardige
grootheid hing. Nu pas is het wel
te waten in dat vers zegt:

Wie 't volk, wie zijn geschiedenis
Alleen een boek in practiband is,
Waarom het wel de prenten ziet,
Maar leest de bladen niet!

Zo hebt gij dan weder een monument
opgericht in dit nieuwe vers. Dat
had ik, toen ik in dien avond toefte,
motten zeggen: lieve menschen! in
bedden eenige penningen tezamen tot
oprichting van het monument van
Heiligalee; maar dat monument
is er... in het gedicht van Beets.

Doe laat ik u niet afwachten
van uwer arbeid tot de presk
van morgen... Nu bijt

H. v. G. Biele.

6.

Utrecht, 26 Mei, 1852

Waarde vriend Boets! Mijne meening was slechts uwe voorrede voor uwe uitgave van de *Sedicieta* v. Bogaeert voren Korten tijd tot lezing te hebben, en zie! Daar geeft zij mij het geheele werk ter grake. Ke. groot was de verrassing, maar grooter nog de verwondering van door te wederom aldus bedrukt te zijn. Mijne bibliotheek is nu rijk, noch schoon, maar wel een werk met een inscriptie van uwe hand zoude op de zijde bibliotheek versieren.

Bij de lectuur van mijne plaats uit uwe "Looftbaar en Kenmerk des dichters" (van welke ik bij de voorrede van mijne uitgave van Bogaeert's taalhand. gestellen loof te profiteren) heb ik mij afgevraagd: heeft de dichter van den dichter den auteur

wordie lieve woorden geen Kus van
Dankbaarheid gegeven? Leve beeft
zij dat in haar hart gedaan. ... Men
krijgt dan dichter dubbel lief, als
men kan dus dat u gemaakd ziet.

Mijn vriend, dank voor
uwe vriendship. Bevef ik u
de voortdwing te beloven dat men
schep van wie zich noemt

W.

W. J. Brice.

7
Het Tempelhof Utrecht, 22 Oct. 1872.
Van de Prins
No. de Coste en Gr. v. Pr.
1de deel.

Waarde Vriend!

Ik neem u dankzegging tevens.
Wat komt u nu naan er gedurig
eerwol in root, en wat blijkt er uit,
dat er, in weenil van alle pogen van
den H. Joven om zulks te ontveinden,
een groot verschil tusschen de beide cor-
respondenten bestond! Dit verschil
kan niet beter worden aangegeven, dan
met de Costes eigen woorden (p. 315):
"Volgens uwe beschrijving handhaaft
de Kerk alleen ~~het~~ hetgeen zij reeds
besit; volgens de mijne treedt zij,
door de vertaling met den ijond, eerst
recht warenlijk en rechtbaar in het
besit." Hiermede is Joven geoordeeld:
immer besit men slechts als edige
vrom, wat God ons niet in de histori-
sche atrikkeling naar geeft. 2^{de}
Joven werkelijk slechts edige onbe-
wesselijke vromen hebben, en het door
God gegeven, laten misjan? Zeker

Utrecht, 11 Dec. 1872.

8

Leer waarde vriend!

Met veel dankzegging zend ik u dit stuk van Da Costa's Brieven te rug. Ik krijg Da Costa al liever, hoe meer ik van hem lees.

Eene opmerking inde hier plaats: de brief op pag. 102 is, dunkt mij, mit het jaar 1853. De parallelie tusschen dezen brief en het vers van Da Costa, III. p. 36. doet mij zoo denken. Doch had groen dat geweten, dan zou hem de g'aankleiding tot de sarcastische aantekening ontbroken hebben.

Ik blijf met de voor u steeds harteliker gevoelen, hartelijk naar mate ik onder word en u meer leer waardeeren,

Ft.

W. G. Price

Den laatste brief (p. 206), als afgebroken voor het einde, heb ik nog niet gelezen. Vast zoude ik u mijn aanbevelen.

is het, en het blijkt uit dese briefwisseling en zine aantekeningen, dat hij niet in staat is ongelijk te erkennen, of ooit iets wezenlijk te herwegen. Hij noemt zine richting historisch; maar hij bedoelt de hithoer, die er geweest is, en dese is een voorwerp van weten; de geschiedenis, die is en wordt, is een voorwerp van geloof in liepde voor een' Da Costa, niet voor groen.

Vergeet mij dese ontboerening. Ik woude u toonen, dat ik wat zij mij aandet, met belangstelling gelezen heb.

Had u vertuise van de liepde met welke ik mij noem

Ft.

W. G. Price

g.

Utrecht, 23 Oct. 1873.

Naarste vriend!

Driemaal dank voor
het toegesondene. Vergeet ik
dese tegengift niet mijne
gave, dan dank ik aan
den mildder wogenden tuffen
glansen en diomedes:
Χρὶ βία χαλκείης, ἑκατόμβοι
ἰννα βόηω.

FT

W. G. Bice.

Utrecht, 27 Dec 1874.

Waarde vriend!

Hartelijk dank voor de mededeeling van uw besluit. Ik kan is het de tijd en onze Hoogeschool geluk te wenschen, en de aan God en den echten mensch geloovende Wetenschap, en mij, die nu zo veel meer betrekkingen met uw Gemeenschap voorop gemeen zal hebben. — Doch ook u zelve wensch ik geluk met de te aanvaarden taak. En geluk zult zij er mede ervaren, zogij anderen sult, hoe God u ook in deze betrekking, en indere, zoo mogelijk, nog meer, tot een gezagad werking zal gemaakt hebben, en dan zegen van lijne Waarheid tot de hooften en herten ook van jonge menschen en aanstaande getuigen der Waarheid te brengen. Zonder verdere betuigingen

F.T.

L. J. Brill

Utrecht, 10 Juni, 1875

Waarde vriend! Het verheugt
 mij, dat de toezending ten geschen-
 ke van uwe Praespraak, van 11 de-
 te Leiden gelonden, mij de gelegen-
 heid geeft mijn oordeel daarover
 uit te spreken. Ik vind uw woord
 allergelukkigst: hoe licht ware
 hier tegen de vereichte maat en
 toen gezondige! Gij hebt aan een dege-
 lijken en gepaste inhoud der schouw-
 stek een wijzen weten te geven: kortom, gij
 hebt dus gesproken als wie te dichte
 riaden moet wenschen konden,
 dat gij spreken zoudt.
 Met dank dus worde toezending

J. J.

L. G. Brill

Utrecht, 17 Mei, 1881.

Waarde vriend!

Met welk een kostbaar en kostelijk boekgenchenk hebt gij mij verzond! Kostbaar wegens de prachtige wijze van uitgave; kostelijk wegens den inhoud, die zulk eene belangrijke bijdrage levert tot de Ned. Letterkunde en hare geschiedenis, eene bijdrage, die wij te danken hebben aan eenen man, dien de berispingheid mij verbiedt met den verdienenden naam te betampelen.

Hartelijk dank dus: uw geschenk neem ik als een eerbewijs aan.

Met geene andere, trouwen omgedige, betuiging noem ik mij

uwem liefhebberden vriend

W. G. Billa

13.

Utrecht, 19 Mei,
1884.

Waarde Beets!

Ma spijt het mij laatste-
maal niet op de vergade-
ring der Hollandische Maat-
schappij tegenwoordig
gewest zijn om ¹¹soort u
als medelid te stemmen.
Doch mijne stem heeft
zij niet noodig gehad, en
zoo zie ik het voortel,
door mij reeds vroeger gedaan
om u tot lid te kiezen,

thans buiten mij om, aan
genomen. Ik verbleef mij
daarin: niets ontbreekt
aan uw roem, maar
zij ontbreekt aan de
roem der Maatschappij.
Dus ook werd het aantal
der letterkundige leden
versterkt, en heb ik hoop,
zoo God mij 't leven spaart
en de gezondheid ^{met u} geeft
in het volgend jaar (naar
Haarlem optegaan: het
italkuiterend natuurkundig
karakter der vergadering
vermoelt mij ditmaal

en sommige vorige jaren
niet uit te lokken.

Uw vriend

W. G. Brill.

Utrecht, 5 Nov.
1887.

Lieve vriend!

Door mij het Feest van de
School op den Kloppenberg
ten geschenke te zenden,
hebt gij getoond te weten,
dat ik wat gij bij dat feest
gesproken hebt, met ingeno-
menheid en instemming
lezen zou. Daarmede hebt
gij bewezen wat waar,
goed en schoon in mij te
onderstellen, en daarvoor
ben ik u erkentelijk.

Behoef ik nu dan niet zoo-
veel woorden te zeggen, dat
ik de aangeleveren bladzijden

met genot heb gelezen, even
min als dat de personen en
de gevoelens van V. O. Heugken
mijne volle sympathie hebben
boven zo velen, die ik niet
behoef te noemen.

Wat verbaal in het
boekje staat, hoop ik
niet onweg te lezen.

uw liefst. vriend

W. G. Brill.

Waarde vriend!

Hoe zou ik anders dan bij de
ontvangst van uw gedicht, den
22sten April l.l. aan mij gewijde,
u bij vernieuwing kunnen danken?
"A laudato laudariis" zegt seel!
"en dat door iemand, die verre bo-
ven mij verdient geprezen te worden
engeprezen wordt.

De rechtmatigheid van uwen lof
onderzoek ik niet, daar ik ook
mij zelve niet oordeel. Maar
de grechttheid van dien lof mag
ik niet in twijfel trekken. Eene
ruwer hoopte Deugden en Kraach-
ten, die vele zijn, is uwe waarheid.
Alsoo verlaat ik mij op uwe
vriendschap, daar ik mij voem
uwer ordon vriend

Aan Prof. Dr. N.
Beets.

W. G. Brill.

Utrecht, 13 Nov. 1891.

Waarde vriend!

Ontvang vadelijk mijn dank voor uw boekgeschenk. Van iemand als zij, heeft het iets bijzonder vleijend en dergelijke geschenken te ontvangen. Dat ik er nog geene kennis mede gemaakt heb, spreekt van zelf; maar dit is niet noodig: ik kan verzekerd zijn, dat uw werk mij stichting en edel genot zal geven: ook bespaar ik het om elken morgen in mijn kleinzin voortelezen.

Het, trouwens onnoodige, herhaling der betuiging mijner overdeelde waardering en vriendchap

t. t.

M. G. Brill.

Utrecht, 30 Nov. 1891.

Waarde vriend!

Ik heb u na de ontvangst van een present-exemplaar van uw boek: de Man v. Smarten enz. een woord van dank geschreven. Maar nu ik met de lezing een goed eind gevorderd ben, is het mij niet mogelijk mijnen Dank ^{niet} (duizendvuldig te herhalen. Zoo wil ik u schrijven, dat het mij is, alsof zij, hoe veel schoons zij ook gegeven hebt, zij nooit iets schoons en aardverlijkers hebt gegeven. Behoef ik u te zeggen, dat ik alles in uw boek, inhoud en vorm, doorgrond en waardeer. Hoe verbleekt alles wat ik mij herinner over uwe utot gelezen of gehoord, of ook zelf wel gedacht en geschreven te hebben, bij hetgeen zij ons in dit boek schenkt.

Doch ganses, alleenlijk moet

ik er bijwese, dat mijne nicht,
die u haren erkentelijken groet
brengt, mede wat zij ongeschonken
hebt, geniet.

t. t.

W. G. Brill.

19. 18.

Utrecht, 22 Jan.
1892.

Waarde vriend!

Heartelijk dank voor een
heerlijk gedicht op den dood
van den Engelschen erfprins.

Zou ons jongste dichtergeslacht
zulke taal kunnen spreken?
Hun loeit die bron niet.

uw liefhebber

W. G. Brill.

18 19

Utrecht, 10 Mei,
1892.

Waarde vriend!

Na nu mij zoo aangenaam
bezoek heeft mijne kwaal
zich weder prijelijk doen
geelden. Vandaar dat ik u
zoo laat Dank voor de moeite
om nu geestig vers voor mij over
te schrijven en mij de moeite van
het nablau in uwe Dichtwerken
te besparen. Voorts heeft mij de
Lering van uw werk over Potgieter
in deze week aangenaam bezig
gehouden. Dankbaar ben ik
dat zij aanleiding gesonden
hebt uwe antiktiek van Pot-
gieter's bespreking van A. Keker's
gedichten te laten herdrukken.
Welk een uitnemende terecht-
wijzing! Een model van ironie!

Utrecht, 19 Oct. 1892.

Waarde Vriend!

Ik zeg u dank, dat zij bij de
bedeeling met een gedicht ook
aan mij hebt willen denken.

Gij zijt voortdurend om tot
Herten te spreken. Daar mag,
bij een door Gods macht hoog-
gestanden geest, een eigenaar-
dige gratie niet ontbreken.

Bij deze gelegenheid bereikt
zich, op nieuw dankbaar, bij
u aan

Uw oude vriend,
M. G. Brill.

Den dichter
N. Beets.

Debat & Gevoelvertrouwen in Saksen.
Nakon. Halle, Kgl. Gend. Hauptst.

Er kan kwalijk genoeg
goed van gezegd worden.

t. t.

M. G. Brill

21/5/

Utrecht, 22 April, 1895.

Lieve vriend!

Ik heb het bericht van de ver-
plaatsing van uw en schoon-
zoon niet kunnen vernemen,
zonder den aandrang om u
er de reden daarmede geluk
te wenschen. Zoo komen hij
en zijn gezin weder nader bij u,
door geene stroomen van u geschei-
den. Waarlijk, dit is een zegen,
dien gij, zoo ik hoop, nog jaren
lang zult genieten.

Wel wat ik ook hoop, is dat
uwe gezondheid hersteld zal zijn.
Eenigen twijfel baart mij, dat ik
u gisteren niet bij Valton te
Perk heb gezien, en ik u ook nog
niet tot een zoo gewenscht bezoek
hebaogen ontvangen.

Moze ik te dezen aanden spoe-
dig gemst gesteld worden!

t. t. W. G. Brill.

24. 22. Utrecht, 3 Sept. 1895.

Lieve vriend!

Hartelijk dank ik u voor de toezending van uw gedicht aan onze jonge Koningin. Meer behoeft ik er niet van te zeggen, dan dat het uwen zinn, uw dichtvermogen, waardig is, en van de teederheid van uw hart getuigt.

De volkomen vervulling van hetgeen zij der jeugdige Koningin toewenscht, wordt helaas! door de grievende belediging, die zij in Nederland's aardschijnbare en diepst gezonken stad moet onderwinden, nagenoeg onmogelijk gemaakt. Doch een zingeling daarop zou een dankklank in uw lieflijk gedicht hebben doen lozen.

Wat mijn persoon betreft, ik ben sedert aanmerkelijk afgenomen: organen

verraden afgeleefdheid, en on-
verwacht ongekomen haemorrhoiden
veroorzaken last en pijn.

Uw oude trouwe vriend,
W. G. Brill.

^{23.}
kante.
19 Sept.

Utrecht, 13 Sept. (13) 1895.

Waardste vriend!

Op uwen jaardag zal ik
u niet in persoon komen be-
zoeken. Gij weet de redenen kent
mijne zwakke kracht. Doch
mijn hart gaat uit met
dankbaarheid voor hetgeen gij mij
bij uwe groote vriendschap ge-
west zijt en zijt. Bij den dank
voor alles wat ik mij aan
u verplicht reken, voeg ik
den wensch, dat gij in uw tal-
rijk gezin, in de hooge waardeer-
zing uwer tijdgenooten, voortom
in al uwe betrekkingen een
toonbeeld vanden doet u bij
als

allen roem nederig gensten
goddelijken zegen blijven
moegt.

Uw oude vriend,
W. G. Brill.

22. 24.

Utrecht, 24 Sept.
1895.

Waardste vriend!

Na ons gesprek van gisteren
heb ik de redovering van
Prof. v. D. nog eens gelezen,
en is geoff u zelyk de
boze brief naar Groningen
gaat niet af. Ziedaar een
bewijs, dat ik geen onbekeer-
lijk hart heb.

Dankzij uwer terechtwij-
zing.
W. G. Brill.

25

ontvangen 19 October 95
Dr.

W. G. Brill.
met dankbetuiging voor
voortdurend liefdebetoon.

+ 29 Jan. Utrecht, 19 Jan.
~~25~~ 26. 1896.

Lieve vriend!

Het gaat mij aan het hart,
dat gij zoo vaak u aan mijn
huis laat bevinden en ik
u niet zien kan.

Toch zou ik u zoo gaarne
weder een zien en spreken.

Ik verminder lijden
dag niet zonder lijden.

t. t.
W. J. P. Dill.

elken dag voor
die wren ben ik alnogte ontmet.

